

Borsóhercegnőjében pedig a mese-
mondás naiv bájával hódított.

Egyik nagy színészünk szerint vers-
mondások után vagy azt kérdezzük :
mi hatott leginkább a műsorból, vagy
azt : *mivel* hatott legjobban az előadó.

Hogy költői mű és tolmácsoló mű-
vészet érvényesülése egymással nem-
csak megfér, hanem egymást meg is
gazdagíthatja : arra Simonffy Margot
előadómódja az élő bizonyosság.

Rédey Tivadar.

Képzőművészeti szemle.

A tavasz első hónapjaiban, mikor
a kiállítások legjava kerül rendszerint
a közönség elé, ebben az évben szám
és minőség tekintetében egyaránt
gyenge a termés. Oka, mint annyi
mindennek, a rossz gazdasági helyzet,
mely hovatovább megbénítja az ecse-
teket és vésőket. A kiállítóhelységek
nehezen szánják rá magukat újabb és
újabb vernissage-ok megtartására,
mert költségeik ritkán térülnek meg.
Ott pedig, ahok a kiállítóktól anyagi
garanciát követelnek, aligha találnak
igazi művészre, legfeljebb pénzes di-
lettánsokra.

A *Műcsarnok*ban különböző művész-
csoportok együttesen állítottak ki.
Közrefogott a Benczúr-Társaság, Céh-
beliek, Cennini-Társaság, Képzőművé-
szek Uj Társasága, Kupeczky-Társas-
ság, Magyar Képzőművészek Egyesü-
lete, Magyar Képzőművésznők Egye-
sülete és az Uj Művészek Egyesülete,
szóval pártállásra való tekintet nélkül
csaknem valamennyi csoport s az
óriási épületet színültig megtöltötte
képekkel és szobrokkal. Az ember azt
hinné, hogy ebből a nagy tömörülés-
ből gazdag anyag kerekedik elő, oly-
féle, amely keresztszemetét mutatja
minden rendű és rangú magyar képző-
művészeti törekvésnek. Sajnos, nincs
így. A kiállítás meglehetősen gyenge,
még a jónevű művészek sem mind sze-
repelnek kiváló alkotásokkal.

Kivételesen *Medgyessy* Ferenc, aki a
debreceni Déry-múzeum elé készített
monumentális szobrai közül kettőt be-
mutatott. Összesen négy szobor került
a múzeum elé s mindenkit örömmel

tölthet el, hogy mind a négy a kitűnő
művész valóban nagyszabású alkotása.
A szobrok ülő férfi- és nőalakokat áb-
rázolnak. Legszebb közöttük a «Régé-
szet» című tagbaszakadt női akt, ame-
lyet hatalmas mérete, nyugalmas for-
mavilága, tömegeinek rendkívül sze-
rencsés elosztása a legsikerültebb sza-
badtéri szobrok közé emel. Debrecen
jól járt szülöttének, Medgyessynek al-
kotásaival, sőt a fővárost is megelőzte,
ami a szobrok korszerűségét illeti.

Medgyessy szűkszavú és robusztus
művész. Formanyelvére leginkább a
Kr. e. V. század görög szobrászat s
korunk egyik legjobb művésze, a fran-
cia Aristide Maillol hatott. A nagy gö-
rög névteleneket követi, mint Maillol,
az ősi plasztikai formák elsődleges vol-
tának kidomborításával, masszív tö-
megszerűségével, monumentális páto-
szával. Ez a keveset szereplő, csendben
dolgozó, kiváló művész végre képessé-
geinek megfelelő feladathoz jutott.

A kiállítás másik kiemelkedő alko-
tása *Mészáros* László Tékozló fiú című
szobra. Mészáros egyike a legnagyobb
reményekre jogosító fiatal szobrá-
szainknak. Ösztönös plasztikus, aki
mondanivalóját a plasztikai hatás leg-
mélyén fogja meg. A tékozló fiú ezer-
szer variált témáját szerencsésen fogal-
mazza újra, teljes kontaktust talál a
nézővel. A világgá indult siheder lelki
és testi szenvedését megkapóan ábrá-
zolja. Az ideges, szikár szoboralak
tanácstalan testtartásával és fényt
szájával szinte élni látszik. Szugge-
rálja a valóságot, bár megoldása min-
den ízében szobrászi.

A kiállított képek rengetegében alig tűnik fel itt-ott néhány értékes alkotás. *Balló* Edének akormányzóról festett nagyméretű arcképe kiválik az arc és a kezek rendkívül finom rajzával. *Karlowszky* Bertalannak Bednárz apátot ábrázoló portréja dekorációmentes egyszerűsége ellenére is jól sikerült. A fiatalok közül *Bernáth* Aurél, *Szönyi* István, *Derkovits* Gyula és *Kmetty* János nevét emeljük ki. Feltűnt *Egry* József gyönyörű taorminai tájképe.

*

Az Ernst-múzeum legutóbbi kiállítása csalódást keltett. *Aba-Novák* és *Pátzay* hatalmas sikere után fáradt, szürke képek kerültek a falakra. A festők közül *Feszty* Masa szerepel legjobban, aki bizonyos édeskészségtől még ma sem tudott szabadulni, de sajátos festői előadásmódját ügyesen fejleszti tovább. *Perlrott-Csaba* Vilmos a francia hatások pergőtüzében áll, anélkül, hogy elhatározná magát, merre menjen. *Feiks* Alfréd impresszionista képei ügyeskedésük ellenére sem jelentékenyek. *Gallé* Tibor grafikája becsületos, de kissé egyhangú, *Ferenczy* Valér képei fáradtak. A szobrász *Ligeti* Miklós Rodin szellemében fogant portréi és kompozíciói messze elmaradnak régi szobra, az Anonymus mögött.

Zenei szemle.

Kodály Zoltán szerzői estje minden alkalommal egy jelentős állomása az egyetemes, új magyar zeneművészet fejlődésének. *Kodály* a lényegyet kereső éleslátásával mindig azt a területet munkálja, amelyik a legelhanyagoltabb, ahol a legnagyobb szükség van egy erős termékenyítő, gyomláló kézre. Egy nemzetnek sincs az egész világon ma két olyan nagy neve a zene terén, mint nekünk. Ha *Bartók* Bélát tartják a modern zene legnagyobb komponistájának, úgy *Kodály Zoltán* ma az

A kiállítás legjelentékenyebb résztvevője *Fáy* Dezső, aki valamikor *Gu* *lácsy* Lajossal egyetemben, annak hatása alatt romantikus, bizarr mesehangulatokat idézett. *Fáy* azóta egyik legjelentékenyebb magyar grafikussá nőtte ki magát. Új kiállításán, különösen remekbekészült *Dante*-illusztrációin sikerült szervesen megkomponált grafikai stílust kialakítania, úgy hogy további munkássága elé nagy reményekkel tekintünk.

*

A Nemzeti Szalonban megnyílt az úgynevezett Tavasz Szalon, melyet a Szinnyei Merse Pál Társaság rendez évről-évre a fiatalok számára. Az idei kiállításon sok átlagon felül emelkedő képet és szobrot látni, azonban különösen említésre méltó nem akad közöttük. A Tavasz Szalonnak nem is az a célja, hogy kész művészeket szóltasson meg, hanem hogy megindítsa a nemes versengést a fiatalok között s így az iskolákból kiözönlő művészgeneráció első lépéseit egyengesse.

A Tamás-Galériában *Pekáry* István festő és *Gáder* István keramikus állított ki kisebb kollekciót. *Pekáry* magyar témáit friss, színes és dekoratív előadással párosítja. *Gáder* István groteszk figurái kedvesek.

Genthon István.

egész világ legelső zenei mestere. Messze tengereken túl jól ismerik és tisztelik ezt a két nevet, tanul tőlük az egész világ, de ebben a tanulásban, sajnos, nem a saját nemzetük jár elől. Pedig *Kodály* mindig csak nemzetének mestere akart és akar lenni. Minden nyilvánosságtól, hiú külsőségektől visszahúzódó csendes élete egy olyan művészé, aki szünet nélkül, nyílegyenes céltudatossággal dolgozik a lelkéből kiszakadt problémáin, amelyek mind egyben a nemzeti kultúra